

Bent Wissing (FP):

Grundlaget for fremsættelsen af dette forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje og andre veje samt vedrørende vedligeholdelse m.v. er en følge af en aftale imellem regeringen og Amtrådsforeningen om statens overdragelse af næsten 3.000 km hovedlandevej til amterne.

Ved denne aftale udvides det amtskommunale vejnet til ca. 10.000 km, mens staten fortsat skal styre de tilbageværende ca. 1.600 km hovedlandeveje, der er eller sandsynligvis vil blive udbygget til motortrafik- eller motorveje.

Når amterne nu skal overtage så stor en del af hovedvejsnettet, skyldes det bl.a., at amterne og Amtrådsforeningen længe har ønsket at få den største mulige del af det overordnede vejnet overført til amternes vejbestyrelser. Det synes helt i tråd med, at amterne på en række områder er ivrige efter at påtage sig nye opgaver for at bevise deres fortsatte eksistensberettigelse.

I Fremskridtspartiet mener vi nu ikke, at amterne er uundværlige. Tværtimod, vi mener, at amterne med deres hastigt stigende kæmpebureaukrati er et overflødig led i det danske samfund. Det gælder også, når det drejer sig om drift og vedligeholdelse af vore veje, hvor der efter vores mening må sættes store spørgsmålstegn ved betimeligheden af at have ikke mindre end tre slags vejorganisationer i så lille et samfund som det danske. Fremskridtspartiet kan derfor ikke gå ind for amternes overtagelse af størstedelen af hovedvejsnettet.

Derimod kunne vi se positivt på det afsnit i bemærkningerne til lovforslaget, hvori det anføres, at vedligeholdelsen af statsvejnettet så vidt muligt vil blive udliciteret – desværre med den tilføjelse, at amter og kommuner på lige fod med private tilbudsgivere må give tilbud på de udbudte opgaver. Fra Fremskridtspartiets side stiller vi os meget tvivlende over for udsigten til sådanne arrangementer, og vi tvivler ligeledes meget på, at udbud med deltagelse af amter og/eller kommuner vil kunne ske som anført på lige fod.

Endelig er der i bemærkningerne en udmelding om udlicitering og koordinering af vinter-tjenesten til sikring af en forsvarlig afvikling af trafikken i vinterperioder. Det ser rimelig fornuftigt ud, men det er ikke tilstrækkeligt til at ændre vores syn på forslaget i dets helhed.

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for dette lovforslag.

Der er jo et ekstra forslag, lovforslag nr. L 161, som er en opfølgning til lovforslag nr. L 165. Det drejer sig om kompensationen for overtagelsen af de mange hovedlandeveje. Amterne skal via de amtskommunale statstilskud have 275 mio. kr. årlig til drift samt 40 mio. kr. til anlæg. Kompensationen på de 315 mio. kr. årlig er efter Amtrådsforeningens mening det rigtige beløb for nærværende, men samtidig gør Amtrådsforeningen opmærksom på, at det ikke er tilstrækkeligt fremover, og hvis ikke disse midler forøges, kan det blive nødvendigt at skaffe midler via amtsskatterne.

I Fremskridtspartiet undrer vi os ikke spor over, at amterne vil bruge den stærkt ønskede aktivitetsudvidelse til at skaffe større indtægter. Det er helt i tråd med amternes bevidste indsats for at bevise deres uundværlighed.

Fremskridtspartiet er imod amternes overtagelse af en meget stor del af de danske hovedlandeveje og den dermed bevarede tredelte vejstyrelsesorganisation, og jeg har med glæde konstateret her i dag, at der også er andre, der går ind for, at vi kun bør have to, at vi kun bør have staten og kommunerne.

Fremskridtspartiet kan derfor heller ikke gå ind for dette komplicerende lovforslag.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten kan godt se en række fordele i den her aftale, og derfor vil vi formentlig også stemme for lovforslaget, idet det dog vil afhænge lidt af, om aftalen rent faktisk udmøntes sådan, som vi har tolket det, og om den vil få den effekt, som vi regner med den får.

Udbygningen af motorvejene i Danmark er jo mest grelt illustreret ved de nordjyske motorveje. Det viser, at det er samfundsmæssigt fuldstændig tåbeligt at have en central pengekasse, som er øremærket til vejbyggeri, som bilglade folketingspolitikere gør alt for at rage til sig til deres egen valgekreds, og som lokalpolitikere i indbyrdes konkurrence kæmper om at gaffe til sig primært på grund af den beskæftigelsesmæssige effekt. Det er jo omtrent som ved en børnefødselsdag, når lagkagen skal fordeles: det gælder om at rage til sig så hurtigt som muligt, det foregår fuldstændig planløst, det sviner ad h. til, og der ser herrens ud bagefter.

Nogen samfundsmæssig vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at bruge en, to, tre milliarder skattekrone på et stykke vej, foretages aldrig, det kommer aldrig til debat, og en prioritering af, om de pågældende penge ud fra